

NAJAVA POVEĆANJA ZARADA U JAVNOM SEKTORU SVIMA - OSIM ZAPOSLENIMA U KOMUNALNOM SEKTORU

Najava Premijera da Vlada Republike Srbije razmišlja o povećanju zarada zaposlenima u javnom sektoru za 5% do 7% verovatno će obradovati većinu zaposlenih u javnom sektoru. Jedan deo javnog sektora, međutim, ostao je očigledno „nevidljiv“ za Vladu. Reč je o oko 70.000 zaposlenih u javno komunalnim preduzećima koja obavljaju delatnosti od opšteg interesa i u službi su svih građana Srbije.

Naime, u već pomenutoj najavi, zaposleni u javno komunalnom sektoru ni na koji način nisu spomenuti, niti je navedena mogućnost uvećanja njihovih plata (čitaj: zarada), uprkos činjenici da su svi do sada doneti i primenjeni zakoni „komunalce“ tretirali kao deo javnog sektora i kao direktne budžetske korisnike. Tako, recimo, Zakon o umanjenju zarada u javnom sektoru (Zakon o privremenom uređivanju osnovica za obračun isplatu plata, odnosno zarada i drugih stalnih primanja kod korisnika javnih sredstava) od 28. oktobra 2014. godine, ima široko definisan krug subjekata iz javnog sektora koji, pored direktnih i indirektnih korisnika budžeta, obuhvata i sva javna preduzeća i privredna društva sa većinskim državnim kapitalom, javne (državne) agencije i Narodnu banku Srbije.

Uprkos Zahtevu za izuzimanje zaposlenih u komunalnoj delatnosti iz postupka umanjenja zarada za 10% koji su Granski sindikat javnih saobraćajnih i komunalnih delatnosti „Nezavisnost“ i Sindikat zaposlenih u komunalno-stambenoj delatnosti Srbije, kao reprezentativne sindikalne organizacije, upućivale Vladi Republike Srbije (Ministarstvu finansija i Ministarstvu građevine, saobraćaja i infrastrukture) u periodu od juna do oktobra 2014. godine, Zakon se u celosti odnosio i na zarade zaposlenih u javnim komunalnim preduzećima. Očigledno je da su „komunalci“ prepoznati kao deo javnog sektora samo onda kada je trebalo da im se umanje zarade, odnosno da se ograniči ukupan iznos sredstava za zarade (na primer, Zakonom o utvrđivanju mase zarada, iz 2005. godine), , a nakon toga i Zakon iz 2014 godine koji je dodatno ugrozio socijalno ekonomski položaj zaposlenih.

Dakle, iako javna komunalna preduzeća nisu direktni korisnici budžetskih sredstava, već je većina njih samodohodovna (95% ovih preduzeća ne predstavlja finansijsko opterećenje budžeta Republike Srbije, već se zarade isplaćuju iz prihoda ostvarenog vršenjem i naplatom komunalnih usluga), zarade su u njima ipak smanjene pomenutim Zakonom iz 2014. godine, a organizava se i broj zaposlenih u njima.

Ostaje otvoreno pitanje, koje mora dobiti odgovor .“ Zašto nema zaposlenih u JKP preduzećima u najavljenom povećanju plata (čitaj zarada) . Nismo ni građani , ni radnici drugog reda.

Šta se to desilo da se 70.000 zaposlenih sada, dve godine nakon sprovedenog umanjenja zarada, ne nalazi na „mapi“ najavljenog povećanja zarada? Podaci (na osnovu redovnih kvartalnih izveštaja, čija je izrada i dostavljanje Ministarstvu finansija i osnivaču obaveza) govore da su zarade zaposlenih u javnim komunalnim delatnostima u proseku za 17% do 28% niže od zarada zaposlenih u javnom sektoru i prosečnih zarada u Republici Srbiji. Standard zaposlenih u komunalnim preduzećima je veoma nizak, a njihova mesečna neto zarada je, prema raspoloživim podacima, niža čak i u odnosu na prosek zarada u opštini u kojoj obavljaju delatnost – za više od 8% na nivou svih opština. **Stoga zahtevamo da zaposleni u**